

РЕШЕНИЕ

№ 10535

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1172** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място] 1000, [улица], ет. 4, представлявано от И. Д. - изпълнителен директор, чрез пълномощник А. Г., срещу Решение № 18/12.01.2024 г. на кмета на Община - К., в частта му по т. 2, като се твърди, че в тази част е формиран отказ, по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № 400-01-18/19.12.2023 г.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и в противоречие с адм. производствените правила като немотивиран. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ като предоставената информация била непълна и неясна. Иска се от съда да се отмени отказа и да върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят се представлява от юриск. С.. Прави искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – кметът на Община - К., редовно призован, се представлява в с.з. от адв. К., който оспорва жалбата в подробни мотиви, претендира разноски по списък – л. 50, в размер на 1200 лева с ДДС.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу решението в оспорената част за предоставяне на достъп до обществена информация е неоснователна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление на жалбоподателя /л. 11 от д./, като се иска предоставяне на информация по т. 2 както следва:

-В случай на положителен отговор на въпроса по т. 1, в какъв размер и в каква форма е било финансирането/посочете евентуалната друга подкрепа от Общината на посочените от Вас по т. 1 събития?

В решението се дава следния отговор:

Всяка година Общински съвет гласува и приема Общински културен календар, Общински младежки календар и Програма „Б. дни”, както и план-сметките с необходимите финансови средства за тяхното реализиране. - С Решения № 381, 384 и 383 от протокол № 32/23.12.2021 г. Общински съвет е приел Общински културен календар, Общински младежки календар и Програма „Б. дни” за 2022 г. С Решения № 537, 539 и 540 от протокол № 49/31.01.2023 г. Общински съвет е приел Общински културен календар, Общински младежки календар и Програма „Б. дни” за 2023 г. Протоколите от Решенията на Общински съвет са общодостъпна информация, която се публикува на официалната страница на [община].

От правна страна:

Издател на процесното решение е кмета на Община - К., респ. същият е материално компетентен адм. орган.

Процесното решение в оспорената му част представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е издаден от компетентен адм. орган, с оглед предоставените му правомощия и в съответствие с предвидената в закона писмена форма, но разгледан по същество е законосъобразен, постановен в съответствие с материалния закон и адм. – производствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си

съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, кметът е орган на местното самоуправление и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящия състав на съда принципно може да се приеме за обществена. Съдът намира, че и информацията е предоставена в пълен обем и в съответствие с начина на нейното поискване. Посочени са съответните програми и факта, че същите са финансирани, съобразно решенията на общинския съвет, които са общодостъпни. Въпреки липсата на законово задължение за адм. орган да изготвя информация под формата на справка и да я предоставя на заявителите по реда на ЗДОИ, такава в случая е направена и е посочен съответния източник, който е общодостъпен.

Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При наличие на направено искане от ответника, при изхода на спора, съдът дължи произнасяне относно присъждане на разноски по делото като такива следва да му се присъдят в размер в размер на 1200 лева за адв. възнаграждение по списък и при данни за неговото заплащане по банков път. Възражението на проц. представител на жалбоподателя за прекомерност е неоснователно, същото отговаря на обема на извършената работа и е в близост до минималния законов размер.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място] 1000, [улица], ет. 4, представлявано от И. Д. - изпълнителен директор, чрез пълномощник А. Г., срещу Решение № 18/12.01.2024 г. на кмета на Община - К., по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № 400-01-18/19.12.2023 г.;

ОСЪЖДА Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място] 1000, [улица], ет. 4, представлявано от И. Д. - изпълнителен директор, да заплати на

Община - К. разноси по делото в размер на 1200 /хилада и двеста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: